

Mira Omerzel - Mirit

SUHO GLADOVANJE ILI INICIJACIJA SA KOZMIČKOM REZONANCIJOM I KIRURGIJOM

(Murter, 21. 9. - 29. 9. 2013)

Tečaj za širenje svijesti - bez hrane, tekućine i u tišini, što ljude jače poveže sa Logosom svemira i sa izvornim Umom života. U odricanju se može lakše ustvariti i svoju povezanost i predanost Inteligenciji života. (Veduna suho gladovanje je drugačije. Odvija se u povezanosti učesnika sa Univerzalnom Inteligencijom života, kozmičkom resonancijom i kirurgijom te kozmičkim entitetami, koje »operišu« kroz medija - Mirit.)

Osamnevni tečaj je slijedio poslije jako transformacijskog ljetnog vremena; ljudi su doživljavali veliku želju, da nešto promjene; za početak možda samo u svojoj kući ili stanu.

U vremenu od 21.9. do 28. 9. 2013 su tečajnici Mirine škole **Veduna** učestvovali u suhom gladovanju (bez tekućine) uz potporu kozmičke resonancije, kozmičke kirurgije i zvuka te u tišini: sa tehnologijom novog doba, koja je stara kao svijet. Veduna post prisutne povezuje sa vlastitom prvobitnošću ili Izvorom života, sa Izvornom Inteligencijom, Logosom ili Kozmičkim Umom odnosno Svješću; sa jakim i čovjeku ne sasvim shvatljivim kompjuterom svemira, kojeg dio je i Zemlja. I to sa namjerom, da ugoditi ili uglati materialno/snovno tijelo i duhovno, život i okolinu, vremenskost i bezvremenskost.

Grupa od trideset ljudi pošla je na otok Murter u srednju Dalmaciju u Hrvatskoj. Tečaj je vodila Mira Omerzel – Mirit, doktorica nauke, glazbenica, zvučno-energijska terapeutica, duhovna učiteljica, kozmična telepatka i medij za prijenos kozmičkih životnih energija, spisateljica i čuvarica slavenske tradicije i drevnih mudrosti različitih kultura. Mirit se hrani kozmičkom energijom i od 2000. godine živi bez obične hrane. Iskušala je svoje sposobnosti, ustrajnost i energijski protok u različitim procesima bez hrane, i u tišini pa i do 10 dana u tami (po kogijsko), što je opisala u 1. knjizi svoje serije knjiga **Kozmična telepatija**. Prvi proces bez hrane dogodio se spontano oko Božića 1994. godine. Tada joj još nije bilo jasno, u čemu je stvar ili šta se zbiva. Trinajst godina je istraživala dobrobiti života bez obične tvrde hrane, koja otruje i opterećuje ljudsko tijelo i psihu. Zbog toga, jer njezino tijelo nije opterećeno sa običnom hranom, povećala se je njezina senzibilnost a osjeti izoštrili – naročito sluh i vidovnjaštvo. Sama kaže, da nije toliko videc kao vedec, to jest onaj koji zna ili telepatsko prima informacije od Univerzalne Inteligencije. Život se joj tada totalno promjenio a sa tim darovima počela je još više služiti čovječanstvu – kao duhovni učitelj, i što joj je »rečeno« i odmah podjeli sa ljudima.

Za osamnevni tečaj se je odlučila grupa, koja je već prakticirala Veduna kozmičku resonanciju i u prošlim godinama učestvovala na Mirinim intenzivima, kirurgijama za bolje sutra i kozmičkim inicijacijama. Tjedan dana prije svi su se za taj poduhvat pripremali najprije na trodnevnom boravišnjem tečaju uz rjeku Kupu i u simboličku »vatra preobražaja« bacili (isto tako najprije simbolički) sve, što jih je ometalo i mučilo.

Vedunsko suho gladovanje sa kozmičkom potporom – ili bolje Veduna kozmička inicijacija, nešto je posebno. I izuzetno – daleko je od običnog (fizičkog) posta! Odvija se naime u povezanosti sa kozmičkom frekvenčnom (zvučnom) vibracijskom energijskom mrežom ili životnom juhom, kao što kažemo. Pojedinačnim frekvencijama i njihovim kvalitetama te darovima su narodi prošlosti davali različita imena – od imena Boga, demona, kozmičkih Majstora ili entiteta i Majstora Univerzuma do simboličkih bića zvijezda i sunčeva. Sa Veduna suhim gladovanjem uz kozmičku potporu sve se odvija brže, dublje i više efikasno. Opisat ću inicijacijski postupak tog gladovanja. Kod nas se velika promjena iscjeljivanja događa dva puta dnevno uz kozmičku i zvučnu kirurgiju, a 80% su učesnici u tišini, što dalje produbljava proces. U gladovanje su tečajnici pošli postepeno. Sabrali su se u subotu, 21. 9. i naveće počeli sa prvom meditacijom i kirurgijom. U nedjelju imali su tri susreta sa razgovorom o njihovim problemima i blokadama – kako jih vide oni i kako jih vidim ja (često nije isto). razgovor je namjenjen osvješćivanju, slijedi zvučna meditacija i kirurgija, međusobno povezivanje. Grupa je u procesima takve vrste uvijek jači medij, posebno ako je grupa homogena. Mirit je već više puta vodila ljude na takve izuzetne inicijacijske procese bez hrane i tekućine. Ovaj put je bio boravišnji tečaj nekoliko duži, osam dana. Barem tjedan dana prije, a neki i više, jer su tečajnici Vedune u glavnom vegetarijanci i vegani odnosno jedu sirovu hranu, jeli su samo svježije povrće i voće, uz to možda pili blagi čaj od trava ili vodu, u kojoj se kuhalo povrće. U ponoć s nedelje na ponedjeljak prestali su jesti, u ponedjeljak prijepodne imali su još razgovor o tome, kako će vedunski kozmički post teći. U ponedjeljak u 12. sati učesnici su prestali piti. Bez tekućine su bili do četvrtka do 19. sati. Tada su si zajedno pripremili prvu »feštu« sa juhom, kompotom i čajem. Možete si zamisliti, da su to bila najukusnija jela, koja su ikada okusili u životu. Salatu, voće i jela od povrća sa palentom, koja čisti bubreze, tek su mogli početi jesti na drugoj »fešti« u petak od 12. sati. A nekima hrana uopšte nije više mirisala. Bili su zadovoljni sa tekućinom. Samo jim je ta nedostajala u ovim danima, jer ju čovjek nužno treba za svoj život. Ali u danima bez tekućine su doživljavali izuzetne procese samouređivanja, samozdravljenja, očišćavanja fizičkog i emocionalnog tjela te primili dragocjena iskustava i uvida.

Hrvatski tečajnici su na kraju gladovanja Mirit donjeli revije Svjetlosti iz 8. i 9. mjeseca ove godine (2013). Svjetlost iz kolovoza je donjela članak o suhom gladovanju – univerzalnom lijeku. Pročitala sam ga na kraju našeg boravka na Murteru i uvidjela velike razlike u načinu liječenja sa gladovanjem Ane Jakubove iz Ukrajine. Veseli me, da su te stvari dobile i medicinsko istraživanje i potporu. I ja sam se sada dogovorila za medicinsko provjeravanje kozmičke resonance, kirurgije i zvučne meditacije, koje se odvijaju u okviru škole Veduna. Ali naši hrvatski tečajnici, koji rjedovito čitaju reviju Svjetlost, su brzo shvatili, da u tom našem Veduna procesu ipak ide za neke sličnosti i različitosti. Htjeli su znati, kakve su. Ali ipak bi željela reći, da ne treba daleko u Ukrajinu i da postoji i u našoj blizini nešto slično. Usudujem si reću, da je Veduna post/inicijacija čak i puno moćnija, jer su dani bez hrane i tekućine uz djelovanje kozmičkih sila zaista nešto nevjerovatno i čudesno.

Ne slažem se, da je proces bez hrane teži, a bez tekućine lažji. Svi učesnici i moje vlastito iskustvo mi potvrđuju, da je puno teže biti bez tekućine nego bez hrane. Samo kap tekućine za vreme procesa pa može izazvati veliku mučninu i prekinuće kozmičko-fizičkog procesa.

Tekućine u tjelu se za vreme posta prestrukturiraju. Ali ne samo zbog procesa u organizmu. U Vedunskom postu je to tako naročito zbog protoka i utjecaja kozmičke životne energije, koja se probija u sve stanice i pore tjela te kroz sve razine ili dimenzije bića. Kad tjelo nije opterećeno sa

hranom, postaje više protočno za tu životnu energiju, koja održava naša tjela živa. Bez nje su naša tjela mrtva.

Taj proces sa kozmičkom podporom i kirurgijom ne opterećuje psihe, kako tvrdi A. Jakubova, nego je otvara. Potisnjene emocije se počnu osvješćivati i dizati iz podsvjesti. U tim težim uvjetima bez hrane i tekućine se tijelo zaista puno aktivira, da bi sharmonizirao, i počne razgrađivati sve što u njemu nije dobro, sve bolno ili zakočeno. Zapravo se razgrađuje i povezanost tjelesnih problema i emocionalno-misaonih uzoraka. Kad se počne tijelo mjenjati i usklađivati, razterećuju se i emocije ili psiha, jer tijelo i duh su povezani.

Samo suho gladovanje treba prakticirati više dana da bi se razgradilo nešto u tijelu. U Veduna postu bez tekućine i hrane i u tišini, koja omogućava da možemo bolje oslušivati tome, što se dešava u tijelu, umu i duši, dovoljno je samo 3-4 dana, da bi se razgradile i teže psihofizičke smetnje. Razgrađuju se i strahovi i zabrinutost, tuga i ljutnja, koje narušavaju sklad bića.

Sa kozmičkom podporom se razširi svijest i zbog toga je očišćavanje duhovnih sadržaja i emocionalnih poteškoća lakše. Očišćavaju se tekućine u tijelu i dobivaju strukturu tekućeg kristala. Jača se čitav organizam i imunološki sistem tjela, pojačava se i duhovna moć: odlučnost, svjestnost, prima se uvide i jasne misli, što treba napraviti ili kako nešto promjeniti u životu. Čitavo vreme u Veduna postu učesnici dobivaju i tzv. eteričku infuziju (to jest energetsku potporu, dotok), koja se polako manifestira kao tjelesna tekućina. Zbog toga svu vreme a bez unosa tekućine u tijelo svi običajno bez problema redovito odvajaju vodu iz tjela. Što je možda teško shvatiti, a je jedno od čuda u tom kozmičko-zemaljskom procesu.

Koža je svu vreme vlažna, jer kao dišni organ črpa vlagu iz zraka. Istina jest, da kada nema dovoljno vode u organizmu, tijelo uzima tamo, gdje je ima; prvo iz neugodnih ili boleštnih stanica. Zbog toga se razgrađuju i različite tjelesne tvorbe pa i rakove stanice.

Voda u tijelu se ne može tek tako zamjeniti kako tumače ukrajinski terapeuti, nego se očisti otrova i štetnih informacija i prestrukturira. Zbog toga i upale izgube svoju snagu i izlječe se, jer bakterije nemaju tekućine, koju trebaju za svoj razvoj.

Um u tim procesima se smiruje, ponekad sasvim zaustavi. Naročito u tišini na početku može biti čak i više misli. A na kraju sasvim izčeznu. Kod nemirnih osoba stresne misli pokušaju se riješiti iz podsvijesti i navire u svijest. Tada imaju ljudi osjećaj, da su još više nemirni nego prije. Ali istina je drugčija – stresne misli se oslobađaju iz svijesti i podsvijesti. Metla radi, se šalim.

Srce privremeno treperi i jače tuče. Vrućina u tijelu se privremeno povećava, ljudi je osjećaju kao unutrašnju vatru. Zapravo je to vatra kozmičke životne energije, koja spaljuje što je potrebno ili ne valja, jer se oslobađaju otrovi odnosno toksini. Ljudi osjećaju veliku potrebu za mirom. Ako ga nemaju, onda su razdražljivi. A emocije, koje se oslobađaju, za svaku cijenu žele izaći napolje.

Ukrajinski proces traje od pet ili osam do jedanaest dana. Do krize razotrovanja ili zakisljenja organizma dođe tek negdje između osmog i jedanaestog dana. A u Veduna postu sve to dođe na red već treći dan. Peti dan ljudi već dobivaju snagu, brzo se oporavljaju i sjaju od radosti.

U tom procesu se oslobađa puno sluzi iz grla i nosa, pa čak iz uši, koja dolazi iz probavnog trakta ili iz grla i pljuća. U pomoć je i kašljanje. Taj proces bi teško podnjeli samo teški srčani bolesnici, ljudi samo sa jednim bubregom ili teško psihičko bolesni. Ako ta oštećenja nisu teška, taj post i

njima može pomoći. Takve kontraindikacije kakve su zapisali ukrajinski terapeuti, u vedunskom postu zapravo ne postoje. Naravno da ljudi osjećaju suha usta i imaju bijele naslage na jeziku (odmrle stanice).

Jaka mućnina po mome ne najavljuje potpunog ozdravljenja, kako su zapisali ukrajinski terapeuti, nego stanje tjela; što je više otrova, težji je proces. U vedunskoj postnoj inicijaciji ili promjeni nestajaju i bule ili druge tjelesne nezdrave tvorbe. Pojavljaju se privremeno na mestima, gdje se događa iscjeljenje i crvene pjege, koje za nekoliko dana izčeznu. Oni, koji su više zatvoreni ili možda čak i podsvjesno ne dozvoljavaju, da se bilo šta promjeni, do prvih promjena trebaju više dana. Oni koji u životu obično nadziraju sebe i okolinu i teže se opuste, kasnije ulaze u potrebnu krizu razgrađivanja i razotrovanja tjela i duha.

U Veduna postnom procesu bez hrane i tekućine sve se brže događa, procesi su dublji kao na običnom postu, sa manje poteškoća i učesnici brže i završavaju proces. U novom sjaju. Čini se, da je takvo čišćenje dovoljno obaviti jednom godišnje. Jedan dan tjedensko ili tri dana mjesečno (po ukrajinsko) čini se previše.

U Veduna kozmičkom postnom procesu kanalizirani zvuk ansambla Vedun, kojeg glazbenici prepuštamo kroz sebe za širenje svijesti i lječenje, vodi u tišinu. U ljudima raste želja, da bi zaronili u more svijesti. I fizičko more je drag simbol nepojmljivog. U tim procesima se pojavljuju nevjerovatna čudesna ozdravljenja, a učesnici dobiju važne vizije i uvide, koje su možda tražili godine ili čitav život.

Za vreme Veduna posta kozmička kirurgija i dotok životne energije teče po noći i po danu. Treći dan je uvijek najjače. Preokretnica. Od trećeg dana javljaju se jake promjene. Ali veliki učinci bi se dešavali čak i ako bi ljudi jeli i pili. Tri do pet dana bez hrane i tekućine taj proces samo ubrza i ojača. Ljudima sam treći dan napravila i rentgen sa rukama i unutrašnjim zvukom, da bi provjerila, dali jim bubrezi nisu preopterećeni. Zanimljivo je bilo to, da nitko nije imao problema sa njima. A pljuća su jim žarila. Zašto? Zbog razgrađivanja tuge, koja najviše opterećuje i oštećuje pljuća. Zbog kozmičke infuzije su samo vrlo rjetki osjetili glavobolju (jedan od trideset). Neki su treći ili četvrti dan povraćali. Povraćanje je psiho-fizički čin, čak i emocionalan. Očišćava se treća čakra.

Tišina je uvijek za sve vrlo ugodna. Pomogne kod osvješćivanja i probavljanja stresova i traumatičkih iskustava iz djetinstva i prošlosti, koja se javljaju. Svaki učesnik ima svog body-ja (po jogijsko). Hodaju po dva i dva skupa i čuvaju jedan drugog, te se privremeno i okupaju u moru, što je vrlo ugodno.

U tom procesu raste osobna duhovna moć, odlučnost, povjerenje u život i samopovjerenje. Stresne misli odlaze kao lavine. Učesnici se šire po osi ili dimenzijama svijesti. Čujni zvuk koji dolazi iz grla pa i pjesme se mjenjaju. U različitim međusobnim situacijama provjeravaju svoju tolerantnost i ljubaznost. Svi osjete da u povezanosti sa kozmičkim Virom života strahovi i brige izčeznu. Povezanost osjećaju kao milinu i milost. A prije toga se dešava i bitka ega sa dušom. Ego vuče nazad, a duša naprijed. Kako je rekla M. T. iz Varaždina: »Onaj tren, kada sam opet okusila gutljaj tekućine, opet sam osjetila, kako me ego vuče u one stare egocentričke misli, da neće razvoja, da neće toga, da je sve bez veze ...« Duša kao asistentica uvijek vuče naprijed u duhovni razvoj, u širinu svijesti. Ako bi sve rušilačke emocije nestale, sa čime bi se onda hranio ljudski ego? Savjetovala sam joj, da zamoli Univerzalnu Inteligenciju za pomoć u toj bitki. To je i učinila. I lakše pobjedila tmurne glasove ega.

Kada su učesnici četvrti dan počeli piti, jih je polovina osjetila kako se vraćaju neke brige i strahovi (one još nerazgrađene koje čekaju sljedećeg postnog iscjeljivanja). Tekućina je isto tako hrana, element treće (fizičke) dimenzije i vuče nas nazad. U procesima bez hrane i tekućine povučeni smo na razine duše gdje lakše nađemo vez sa kozmičkom Inteligencijom, a kozmičke energijske vibracije lakše primamo. Zbog toga se ljudi osjećaju blaženi, smireni i – voljeni (konačno!). Kako je rekao F. D. iz Pule: »Nikada do sada se nisam osjećao tako voljenog. Volim te svemir! Konačno se osjećam dio tebe. I opet sam dobio povjerenje u kozmičke snage. Osjećam se kao raztopljeni šećer.« Stare civilizacije i njihove mudrosti su nažalost u velikoj mjeri zaboravljene.

Rađa se prijemčljivost i predanost te osjećaji bezuvjetne ljubavi. Izgrađuje se jaka povezanost sa kozmičkim razinama postojanja i čak pripadnost grupi, koja je u tom procesu življela istu istinu i bila podupirajuća.

Srčana čakra, treće oko i sedma božanska čakra jako žare. U njima se vrtloži svjetlost, a bolovi se javljaju na drugoj (spolnoj) i trećoj čakri, koja je odgovorna za misaone procese i odnose. Tu se odvija najveća borba.

Povjerenje u život se vraća. Isto tako i radost, osjećaj sigurnosti i životnog blaženstva. Uz to pa i velika zahvalnost. Veselje, da su mogli učestvovati u tako posvećenom procesu, u kojem su mogli osjetiti ljepotu života i tog procesa povezivanja tjela i duha sa kozmičkim Izvorom životnih snaga; sa kozmičkom zmijom životne energije, kako bi rekli stari Maji, koji su sigurno prije naše ere poznavali slične procese ili obrede, pa i Aboridžini, Indijanci, stari Egipćani, Kelti, Iliri, Slaveni, sibirski šamani ... Kako je u tom procesu rekao moj sin: »Sve teče, kako treba, iako možda drugčije, kako želim. Ali znam, da će se uvijek desiti ono nabolje za mene.«

Najviše traumatskih zapisa i blokada je povezanih sa odsutnošću ljubaznog oca. Zbog toga je čišćenje tuge i ljutnje istovremeno pokupljene u djetinstvu često vrlo jako. A istovremeno mnogi mogu osjetiti ljubav i do ljudi koji niso bili baš ljubazni do njih, ili do ljudi, sa kojima su se posvađali. Istovremeno učesnici osjećaju želju i spremnost za promjenu.

Rušilačke emocije, koje se razgrađivaju na drugoj čakri, sjevaju iz križe, koja je u tom procesu kod mnogih vrlo bolna. Još neotkrivene bolesti u početnom stanju se razgrađuju. Šećer kod kroničkih šećernih bolesnika se normalizira. Kod D. B. je početni indeks prije procesa pao sa 18 na 2. Oboje je ekstremno za ljudsko biće i već vrlo opasno. A treći dan se je normaliziralo na 4 - 5. Tjelesni logos ili pamet zna šta radi! I tako je i ostalo dok gurman D. B. nije opet počeo jesti stvari, koje njegovo tjelo ne želi ili ne treba, jer ga otruju.

Neki razotrovanje osjećaju i u kostima i u bolnim mišićima. Kozmička resonanca i kirurgija teče kroz endokrine žljezde (prsne žljezde, nadbubrežne žljezde, jajnike ...), koje ljudi mogu osjećati lagano bolno.

Jutarnje Veduna lagano kretanje uz kanalizirani zvuk ansambla Vedun i svete pjesme različitih naroda i kultura je prava milina. Ljepota u pokretima. Sklad zvuka i tjela. Ljepota predanosti. Svaki dan sam na Murteru te pokrete kanalizirala za trenutačno stanje. Svaki dan je dolazilo nešto novo i drugčije. Svi smo uživali u zvukovima i pokretima. Njihova lakoća i milina je možda sličila na neke sufijске vježbe. Istovremeno se je odvijala i kozmička kirurgija. Pokreti, koji su se dešavali skoro

na mjestu, su neke dovjeli do granice svijestnosti. Neki su čak za tren pali u nesvijest. Slično se događalo i za vreme masaže usred dana, kada su ljudi masirali drug drugoga (hvala Bogu sam jih već naučila Veduna kozmičko-energijske masaže).

U poslednjim danima procesa bilo je sve više morastih snova. U njima su se isto tako izčišćavale stare traume. Tu i tamo su potekle suze. Ponekad je bio plač dug i neutješljiv. Ali uvijek je doneo olakšanje. Boljele su uši, oka, čak i nos. Više masti iz uha je nakazivalo jake procese očišćavanja. Neki učesnici so shvatili bezsmislenost nepromišljenih i praznih riječi. U procesu su se osjećali i počašćene. Vraćali su se jim hrabrost i volja za potrebnu promjenu, drugčiju ishranu, ljubaznivije razmišljanje i odazivanje. Vez sa kozmičkom Inteligencijom su neki osjetili kao milovanje. Javljao se nepokolebljiv osjećaj, da će sve što žele i doći – u pravo vreme. Privremeno su neki osjetili utrnule ruke. Mišićna ukočenost se javlja, kada se u čovjeku događa bitka jer pokušava opet potisnuti traume, koje se oslobađaju iz nesvjesnog, da se ne bi ponovo susreli sa potisnutim bolom. Ali uz kozmičku potporu to nije više moguće. Što je suvišno i rušilačko treba van.

Privremeno su se osjećali nemoćne i oslabljene. Vrućina se izmenjivala sa hladnoćom, hladne noge su pokazivale na to, da je blokirana druga (spolna, emocionalna) čakra, u koju su potisnuti neprimljeni osjećaji.

Da, vrijeme je, da završim knjigu sa nazivom Bi – ne bi in dost' 'mam (Oću – neću i dosta mi je). Čovjek treba shvatiti, kako se odvija njegov život i kako ga može sam mjenjati na bolje.

Kod svakog susreta svi učesnici Veduna posta su zagrlili svakoga, isto tako kod razilaženja. Tako je svaki šest puta dnevno primio 29 zagrljaja. Odlična potpora za rast i izgrađu osjećaja voljenosti.

Neki privremeno nisu mogli otvoriti oči. Kao da bi nepoznata snaga od njih zahtjevala, da još uvijek žmire i priušte si tamu. U toj tami mogli su se kod nekih zabljestati svjetli stupovi ili tuneli. Prisutnost kozmičke misije i medijskog djelovanja su osjetili kao svjetlo. Promjene su bile tako snažne, da su tečajnici mogli utjecati i na svoje bližnje kući, daleko od Murtera. Pogotovo na svoju djecu. Čerka D. Š. je majci poslala sms poruku: »Šta radite tamo dole, da mi je tako vruće i osjećam veliku ošamućenost?«

Neki su za kratko vreme ostali bez glasa i tako još malo duže u tišini. Neki nisu ništa spavali (zbog jake energije), a neki puno. Jer su trebali. Pošto je bio energetski protok jako snažan, prouzrokovao je budnost. A tjelesni umor zdravio se sa snom.

Neki su se i hrabro zapitali, dali zaista bezkompromisno žive istinu. Nije je lako živjeti. Ko je već svjestan toga, znači da je već vrlo blizu tome.

Trnci na nosu pokazivali su na odlazak stresnih energija. Opot drugi su se borili sa nesvjesnim kontrolisanjem sebe i drugih, a to nije dobro. Je vrlo rušilačko. Strpljenje je bilo na iskušenju u tim danima. Moj plač, koji me iznenadio u utorak naveće nakon što sam padla u trans, otvarao ih je i primali su ga sa zahvalnošću. Isto tako i to, da im pomažem na potu kroz promjene. Želja za hranom bila je kod većine sve manja, samo ih je žeđ mučila. Smetale su jim sluz i slina, koje su se dizale svu vreme.

M. T. je u procesu shvatila, da zapravo nosi u sebi istu bit kao u ranom djetinstvu. Izmjenjivali su se vrućina i hlad, boljeli su je zglobovi i noge. Naveće kad smo počeli piti, osjetila je kako je opet pala u svoj ego. Ali toga je bila svjesna. Še sreća. Jer egu nije dozvolila prevlade, proces se je

mogao odvijati dalje. I opet je dobila snagu za daljne promjene. Mogla je posmatrati izvana, kako je u stvari dvojno biće. U sebi razdvojeno biće materijalnog svijeta i duha istovremeno. Kada se je ego utišao, konačno je mirno spala.

Pripreme za ovaj proces počele su se odvijati već u početku rujna.

Svake toliko se pored očišćavanja prošlosti osjetilo i karmatsko razrešavanje međusobnih veza. Privremeno je zvonilo u uhu i nakazivalo razgrađu stresnih energija. Tjelo je bilo ponekad teško u prisutnosti kozmičkih entiteta i jakih energija u eteričkim tijelima.

A.V. je rekla, da je taj proces jedna od najboljih stvari, koju je napravila u svojih 21 godina života. Nepovjerenje se je promjenilo u povjerenje u Kozmičku Inteligenciju, strahovi su se razvodnili, ushićenost je dala snagu za promjenu i rodila silnu želju, da bi ostvarila svoju misiju čuvarice životinja. Konačno je shvatila besmislenost svojih strahova. Svaki dan joj je barem dvaput procurilo malo krvi iz nosa i jako ju je bockalo u ušima. Da konačno čuje što ne želi! Kad je u srijedu nakon masaže izgubila svijest, vratila se u svijest sa puno većjom snagom, koja joj do tada još nije bila poznata.

»Ko nova sam,« rekla je, »i dosta mi je svega. Želim promjenu.« Konačno. Prije uronjenja u moćne galaktičke vibracije jako joj je tuklo u prsima. Nakon toga je u snovima već rješavala psa iz rijeke. Konačno je osjetila mir i već se vidjela u akciji.

J. V., koji je 30 godina morao jesti antibiotike, je u kolovozu došao u izuzetno slabo stanje. Strahovito ga je boljelo uho i bez prestanka se je iz njega cjedio gnoj. Lječnici su mu htjeli prerezati bubnjić, ali nije dozvolio. A ni antibiotika nije htjeo više jesti. Počela se bitka očišćavanja. Tjelo je treba prvo očistiti, da bi kroz njega mogle teći podupirajuće i ljekovite životne energije. Očito je bilo njegovo tijelo sasvim otrovano. A liječnici bi mu dodali još dodatne otrove u obliku jakih antibiotika. Unatoč velikom bolu on se je hrabro odlučio za post. Čišćenje se je odvijalo snažno, a počelo je na pljućima i ne na ušima. Tjelo ima svoju pamet, svoj logos. I očito je najprije htjelo skloniti uzroke problema – razdvojenost. J. V. je bio trenutačno u kriznoj situaciji i nije znao, šta bi i kako bi se oteresio životnih problema. Proces očišćavanja se konačno započeo. Za vreme bez hrane i tekućine polako se je prestalo cjediti iz uha. Kad je na kraju opet nešto popio i pojeo, iscjedak se opet pojavio. Očigledan dokaz kako hrana, iako sirova ili živa i zdrava, opterećuje tijelo. Još će se nekoliko vremena morati strpjeti, da će se proces dovršiti i tijelo očistiti.

A.T. je proces obilježila kao uzvišenog i svetog. Iako ju je sve boljelo, osjetila je mir i olakšanje i već tjedan dana prije prestala se otrovati sa kavom. Njezin neutješivi plač u utorak naveće joj je doneo najprije umor a zatim veliku snagu.

A. S. je osjetila jaku vrućinu, slabost i ožarenu glavu te neobično tiho zujanje u glavi (zvuk Stvarenja). Kad je pala u nesvijest i sam je zagrlila, vidjela je samo bijelo svjetlo i osjetila neizmjerivu zahvalnost, a svoju tugu je osjetila slično kao Kristovu patnju. A uz to je došla još bol u kičmi. Kičma je glavni put za protok kozmičkih energija. Dodir ruka je označila kao preljepi doživljaj, koji je protjerao bol. Prožimali su ju i skromnost i poniznost, što svjetlosnog ratnika vodi u prosvjetljenu svjest.

D. B. je u procesu osjetio tako jaku vrućinu, da mu se činilo, da je zagrijao zid, kada se naslonio na njega. Htio se je baciti u more ali nije imao snage. U snovima je očišćavao stresove iz posla, iz kojeg je bio prije nekoliko godina otpušten i u kojem je puno i teško radio. Iz snova se je budio

umoran. A kasnije je došao mir. Vratio se mu je čak izoštren njuh, kakvog je nekad imao. I u sebi je osjetio ljubav, kakve do tada još nije iskusio.

A. V. iz Slovenije i A. S. iz Hrvatske su se tako na kratko izgubili u oceanu bezgranične svijesti, a su se za nekoliko minuta opet vratili. Položila sam jima ruke na tjelo i jaki bolovi su izčezli. I oboje su osjetili veliku promjenu u sebi. Samu nesvjesnicu i ruke na sebi pa kao veliki dar, vrućinu, zahvalnost i poseban doživljaj. One koji su imali probleme sa komunikacijom, je boljelo grlo. Mogli su se javljati jaki bolovi i po čitavom tjelu – ovisno od toga, šta se je dešavalo ili iscjeljivalo.

Oh, da, i ja bih željela opet kući. U Dom duše. Zemlji sam poklonila već 16 svojih revolucija, koje su zapravo evolucije u nečemu: jedne u nauci, druge u umjetnosti, treće u duhovnosti. Zvuk je radar. Sitne promjene zvučnog izražavanja mi pokazuju, kakve se promjene dešavaju u vremenu i u prostoru.

Uz osjećaj zahvalnosti i predanosti se javljao i jaki osjećaj svjepovezanosti sa svim što postoji. I sa Zemljom i svemirom. Ništa nije sasvim ponovljivo. U toj svjepovezanosti je rođen i osjećaj, da su brige i strahovi totalno bezsmisleni. Na Murtru u 9. mjesecu 2013 se je terapijskoj grupi moje škole događao grupni proces prosvjetljenja. A sve te mogućnosti i darovi nisu samo od juče. Izgrađujemo jih polako. Kozmičko-zemaljske svjepovezanosti, koju potvrđuju ugođenost ili harmonija – temelj naše sreće, mira i blagostanja te bit lake promjene – nije moguće kupiti. Još manje ju je moguće na bilo kakav način prisvojiti. Izgrađujemo ju svjesno i pažljivo godinama, životima. Kroz bezbrojna životna iskustva i iskušenja. A možemo naučiti, kako postići tu povezanost te trajno ju i živjeti. U tome je bit tečajeva (kozmičke resonance, intenziva, kozmičkih inicijacija) škole Veduna. Pa i zvučne kirurgije i koncerata ansambla Vedun sa kanaliziranim zvukom glazbenika-terapeuta. Čak Veduna posta. Zvuk je u svemu nabrojanemu značajan i učinkovit alat duhovnog rasta i širenja u nepoznate svjetove. Magnet za čudesno. Mikroskop za teško zaznavno i nevidljivo a i silno udaljeno; putokaz drugih puteva i učinkovit iscjelitelj; balzam za dušu i srce ...

Kada iz grla neočekivano dođe drugčiji zvuk si iznenađen ali znaš, da si stupio stepenicu više ili šire po ljestvi ili osi svijesti. I da se kroz tebe javlja nešto novo. Možda si upravo posudio svoje grlo netjelesnoj Univerzalnoj Inteligenciji života, koja razmišlja i pjeva kroz tebe pjesme iz Izvora ...

Ali ako je zvuk manje mio i nejasan, možda si i u svojim zabrinutostima i strahovima skrenuo i stupio stepenicu niže odnosno u užu. Ispravi onda što treba i digni se! Više i više pa će biti svijet opet svetao i smislen. Pogledaj u sebe što kriješ, što nosiš u slojevima svijesti, podsvijesti i duši, te što donosiš u svijet: darove ljubavnosti ili egocentričke težnje? Pogledaj izpod mikroskopa, kako razmišljaš i kako osjećaš! Osjetiš li svoju mačku ili psa kao istovrijedno biće i ne zahtjevaš od njih nesmišlene podređenosti? Možeš li osjetiti, kako plaće neka tužna duša daleko udaljeno od tvog kraja, u Africi ili Južnoj Americi ...? Osjetiš li tu povezanost, koju ništa ne može prekinuti ili ušutjeti? Čuješ li uspavanku zvijezda, Sunca ili Mjeseca? Ako ne, otvori sei nauči! Pokreni se i budi hrabar. Kad si priuštiš duhovni rast, pomažeš sebi i drugima i Zemlji, svim ljudima. Kad se uspiješ ugoditi ili uštimiti sa svim postojećim, tada ćeš čuti, što trebaš čuti i znati. Čut ćeš drugčiju pjesmu, drugčiji svijet. Svijet viših razina ili dimenzija postojanja i vlastitog bića, šarene i dugine svijetove različitosti ... Milost bez primjere.

Tajne, više od dviju tisućljeća skrivene u maglu zaborava, razotkrivaju se. Ljudska svijest može čitati informacije Kozmičke Svijesti ili odtisce energijske banke. I poruke davno prošlih vremena.

Sve što se ikada rodilo u čovjekovoj svijesti, ili sve što se ikada utisnulo u nju, neuništljivo jest. Znači moguće je pročitati i čuti odtisce ili glasove prošlosti i čak budućnosti i sada. Ta vanredna sposobnost galaktičkog čovjeka se opet oživljava. Zaboravljeno se opet razotkriva i pomaže čovječanstvu na prijelazu u novo vreme. U sasvim drugačiju Zemlju. Pomaže mu razumjeti i izabrati put.

Kada to već možeš, djeluj. Ne boj se ako je tvoja misao drugčija od misli drugih i njihovih očekivanja. Ako osjećaš, da možeš napraviti nešto dobro, bolje, napravi! Univerzum će te poduprijeti. Ali znaj, da ćeš istinite učinke svojih misli i djelovanja možda doživjeti tek mnogo kasnije, kad se cikao završi, a kružni tok sastavi. Kad će se staklenka iskušenja napuniti. Zvuk – pjesma, misao, ljubazni osjećaji – su ključ, koji otvara čudesnu ljepotu života. Zbog blagozvučja i ljepote – materialne i nematerialne – je život lijep!

Kada tijelo okusi čistost kozmičkih vibracija i energija, tada bi željelo samo takve. Do hrane se rodi čak otpor. Hrana nas drži u tridimenzijalnom svijetu, a kozmičke energije na višim razinama svijesti i duše, u božanstvenim dimenzijama (9 – 12). U njima osjetimo ugođenost i mir, u kojima brige i strahovi izčeznu. Kad počnemo opet jesti i piti milina viših dimenzija djelomično presahne. Vratimo se nazad u fizičko postojanje.

Ako ste priklopljeni na Izvor i djelujete u tridimenzijalnom materijalnom svijetu, ponekad je teško podnositi te velike razlike. U tome se javlja i moja muka. Su se zbog toga možda mudraci prošlosti i svještenici privremeno utješili sa nirvanom u osami i u tišini bez hrane i tekućine – da bi bilo lakše? No, ja još pijem. Zbog toga sam barem sa jednom nogom još ovdje. Tako je lakše.

U Veduna postnim procesima iskušamo dakle više dimenzije, koje tješe čežnju naše duše i omogućavaju nam, da osjetimo vrelo života, Izvor. Korak po korak se približavamo trajnoj povezanosti s tom Inteligencijom, što je cilj čovjekovog života. Tu povezanost nazivamo probuđenost. Dok je ne postignemo, ne osjetimo pravog mira i veselja.

Iskustvo Veduna posta je čarobno. Privremene mućnine se pretvore u veliku snagu i samopouzdanje. Polako se nakon petog dana procesa vraćamo nazad. A k sebi ne dolazimo tri puta duže kao što je trajao post, kako kažu ukrajinski terapeuti. Za to nam treba samo tjedan dana ili samo toliko, koliko je proces trajao. Nakon procesa trebamo i manje hrane, a prije svega kvalitetniju hranu. Još više treba biti pažljiv, šta se jede ili pije, a i šta se misli. Ugođavanje u smireno suzvučje jest čovjekov cilj. Trenutačno živimo na vrhu evolucijske piramide, izračunali su Maje. Živimo na vrhu jednog zemaljskog cikla, tzv. »četvrte Zemlje«. Idemo u novi cikao – šire svijesti i više milostan. Ako budemo htjeli, naravno. Svatko je u evoluciji čovječanstva značajan. Ali grupna prosvjetljenja su zaista još moćnija i ljepša. Čudesno povezivanje sa svemirom i njegovimi darovi opet će vrijediti. Ako će boljeti i grlo, to bi značilo, da čovjek još nije sposoban jasne komunikacije sa okolinom i širinama svijesti. Ali to povezivanje nam ne nudi samo radost i mir, već i obnavljanje i lječenje, dobar sluh i vid, izoštrana osjetila i punu osvešćenost zakona života; duhovnu snagu i hrabrost, dragocjene spoznaje i potporu kod ostvarivanja životnih misija.

I sama sam u murterskom procesu doživljela dvije operacije. Jednu već tjedan dana prije tečaja na Kupi, i to na vožnji. Zamolila sam M. Ž. koja je vozila, da zaustavi. Mućnina je bila jaka, srce mi je divlje kucalo. A kad sam na večer počela raditi kirurgiju, sve je nestalo. Zabrinutost, kako ću moći sve što treba obaviti – tako na Kupi kao i na Murteru – je izčezla. U mene se je naselila velika unutaršnja moć i unatoč umoru sam tako na Kupi kao i na Murteru noć i dan radila (kirurgija teče i

ponoći) te čak na večer i učila tečajnike plesati. Doduše ja sam i zamolila za tu snagu i potreban popravak, ako već moram sve što mi je naloženo obaviti. Zaista sam bila u tjednu prije Murtra jako zaustavljena i umorna. A moje tijelo je primalo vibracije, koje su i mene silno mjenjale. Neki su me tijekom rada zbog toga vidjeli samo još kao snop bjelog svjetla.

Proces, koji smo započeli na Kupi i nastavili ga nakon 6 dana na Murteru, sa našim razilaženjem krajem rujna nije završio. Silne promjene su se nastavljale još tjedan dana nakon toga. Fuzija različitih energija je tekla sve do sledećeg vikenda. Svatko je dobio, što je poželjeo i zaslužio.

Ako sažamem: tečajnici su osjetili jaki protok životne energije, izuzetnost procesa i zahvalnost, moć, svečanost, milost i milinu, ljepotu života i povezivanja sa kozmičkim prostranstvima, povjerenje u život i povjerenje u Kozmičku Inteligenciju, radost i mir svepovezanosti, povezanosti sa svim postojećim i isto tako cjelovitost tjela i duha, novu snagu, ohrabrenje za promjene, osjećaj sigurnosti, lakoće postojanja i tjela, posvećenost, predanost i prijemčljivost za novo i neshvatljivo, izuzetnu ljubav i voljenost, primljenost i čak pripadnost grupi odnosno jednakozvučecim, želju po djelovanju i pomoći drugima, osvješćivanje i osvješćenost uvida i vizija za budućnost, veliko olakšanje ...

Jako dobar osjećaj sam imala posle obavljenog rada na Murteru. Ljudima sam pomogla kroz velike promjene. Umorna sam bila još nekoliko dana i zbog velike pažnje noć i dan na sve prisutne. Na sve što se događalo u njima. Obe dvije noge su mi treći dan nakon procesa jako žarile, a posebice svod stopala desne, gdje sam prošle godine doživljela otrovni ugriz zmije i inicijaciju kozmičke zmije, da bi osjetila, šta znači ugriz zmije u duhovnim tradicijama starog vjeka, Maja i Slavena. Ah, da. I knjigu o postnim inicijacijama trebam napisati. Bez sumnje! Nađi vreme za nju, mi je šaptao tihi glas svijesti. Četvrti dan sam osjetila velike promjene i na sebi. I veliku, veliku duhovnu snagu. I tjelesnu. Puno veću nego ikada prije. Još više mogu. kakva sreća! I moram. Novo vreme to treba. Nečujna i neopipljiva potpora jest svu vreme prisutna i te kako dobrodošla. Dogodilo se je, kad sam zbog terške misije duhovne učiteljice i iscjeliteljice skoro izgubila volju za nastavak svog rada i bise najrađe vratila u Dom svoje duše. Poteškoće sa srcem su izčezle iu vratila se je volja za sve što moram još obaviti ovdje i sada. Zahvaljujem se za sve darove svepovezanosti, koje je najlakše moguće postići kad ne uživamo obične zemaljske hrane ni tekućine. Kad dišemo i hranimo se sa kozmičkom juhom životne energije.

Hvala, hvala, hvala!